

Taart

Redactieleden schetsen een kunstgreep

Willem Heemskerk

Boer Pieterse vergezelt zijn advocaat, mr. Van Stuijvenberg, naar de zitting, alwaar een nogal triviale burenruzie met boer Croon moet worden beslecht. Beide advocaten pleiten alsof hun leven ervan afhangt, maar rechter mr. Cuijvers geeft geen krimp en doet slechts één keer, aan het slot van de zitting, van zich spreken: vonnis over vier weken. Mr. Van Stuijvenberg kan Pieterse na afloop van de zitting met geen mogelijkheid aangeven hoe het zal uitpakken, waarop deze laatste voorstelt mr. Cuijvers

op diens privé-adres een mooie taart te doen bezorgen, teneinde deze waar nodig over de streep te trekken.

'Dat moet u nóóit doen', laat mr. Stuijvenberg weten, want van omkoping houdt men in Nederland niet, zo meent hij te weten. De tijd schrijdt voort en jawel, op zekere dag krijgt mr. Van Stuijvenberg een voor Pieterse gunstig vonnis, waarop hij Pieterse meteen belt. 'Maar goed dat u die taart niet hebt gestuurd', grapt mr. Van Stuijvenberg nog, maar naar blijkt aan het

verkeerde adres. De taart blijkt wel degelijk door Pieterse aan mr. Cuijvers te zijn verstuurd, kort na het pleidooi. 'Dat u toch nog hebt gewonnen! Want omkoping in Nederland...', probeert mr. Van Stuijvenberg nog.

Nee, dat verhaal was heel goed overgekomen, zei Pieterse. Hij had als afzender dan ook uitdrukkelijk de naam van zijn rivaliserende buurman vermeld.

SVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALSVALS

